

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za se leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Prememba vlade na Angleškem.

Kjer je tako zdrav konstitucionalizem, kakor v Veliki Britaniji, v domovini ustavnih pravic, razvijajo se vladne stvari po gotovih pravilih in kdor logično presoja dano stanje, ni mu težko uganiti bodočnosti, ki se iz njega razvija. Ko so bile končane zadnje volitve za angleški parlament, dan je bil položaj, ki je bil začetek koncu Salisburyjeve konservativne vlade. Salisbury je ostal v veliki manjšini za Gladstonovo stranko in iz stiske bi ga mogli rešiti le zastopniki irskega naroda, osemdeset glasov broječi Parnellovci, ki so po zadnjih volitvah prišli do zmagovitega upliva, odločujočega angleško vlado. Kam jo bodo Irci krenili, da ne bodo podpirali konservativne vlade, o tem že iz kraja ni bilo nobene dvojbe. Sicer so v volilnem gibanju bili zavezniki Salisburyjevi ter se s konservativno stranko vred borili proti liberalcem. To pa je bila le razumna taktika v zmislu bodoče cene irskih zastopnikov. Da se Parnellovci neso zmotili v proračunu, je znano. Gladstonovi stranki je bilo odvzetih ravno toliko glasov, da brez Parnellovcev nema večine in ne vlade. Jedno in drugo angleško krilo more le tedaj vladati, če je za-se pridobilo Parnellovce. Ko so se bile stvari tako srečno zasuknile za program irskega naroda, Parnell s svojo stranko ni mogel dolgo premišljati, naj bi podpiral liberalnega Gladstona ali konservativnega Salisburyja. Le liberalni nazori se morejo sprijazniti s terjatvami napredoljubnega in probujenega irskega naroda, tesnosrčni konservatizem ne podaja rok za reforme, kakeršnih Irci želijo. Vrh tega pa se Parnellovci neso mogli vezati s stranko Salisburyjevo, katera bi se tudi z irsko pomočjo ne mogla držati na krmilu nasproti tako silni manjšini, kakor je „whig“-stranka v angleškem parlamentu. Takoj po končanih volitvah sta se si približala Parnell, prebrisan voditelj irske politike in pa „grand old man“ Gladstone, ki v svoji neumornosti vladati želi v zmislu visokih svojih načel. Po vsem tem je bilo gotovo, da so Salisburyjevemu kabinetu štete kratke ure in da bode šel v počitek, kakor hitro ga doseže formalni povod v parlamentu. Da bodo Irci prestopili takoj k prvi nezaupnici za Salisburyjevo vlado, bilo je tem gotovejše, ker je bil Salisbury napovedal nove prinudne naredbe proti

irskemu otoku. In res, ko je 26. prošlega meseca v spodnji zbornici bil k adresi predlagan amende-ment, čegar odobritev je vlada zmatrala za svojo nezaupnico, glasovalo je 76 Parnellovcev za protivladni predlog in posledstvo tega je bilo, da je odstopila konservativna vlada.

Na mesto Salisburyjevega kabineta stopi kabinet Gladstonov. Komurkoli je v Veliki Britaniji napredek drag in potreben, dobro mu bode došla ta prememba. Gladstonov liberalizem ni laži-liberalizem in nemškemu liberalizmu je samo po imenu podoben. Ali nas od dalječ opazujoče ne zanima toliko teženje nove angleške vlade glede na državljansko politiko, marveč še druga, državnopravna vprašanja bode reševati Gladstonu in tu bode zanimivo gledati, kako se bode del države osamosvojiti hotel, ne da bi se od celote ločil, kako bode princip irske samouprave obveljal v obvodu angleškega centralizma. Gladstonova vlada bode v stranki Parnellovcev imela močen vir svojega obstanka, ob enem pa tudi vir svojih težav. Kaj bodo Irci zahtevali in koliko jim bode dati mogel in hotel Gladstone? To je sedaj na angleškem političnem nebu vprašanje, katero zanima vse politične zvezdoglede, ne le v Evropi, nego še posebno v Ameriki. Glasila naših Nemcev in centralistov pišejo o teženji irskega naroda po istih načelih in pravilih, kakor to delajo, kadar se je treba kazati neprijatelje pravičnim zahtevam avstrijskih, slovanskih narodov. Sedaj zvonijo k Gladstonovemu nastopu, kakor bi se bližala huda ura. Gladstone Parnellov- cem ni še ničesar obljubil, a vender je že kakor — grof Taaffe, tudi on bode Anglijo razkosal in spravil državno celoto v nevarnost. Gladstone, pravijo, naj se vzgleduje nad odnošaji mej Hrvaško in Ogersko, parlament v Dublinu bode ravno tako uporen kakor sabor v Zagrebu. Le naši zagrizeni centralisti morejo delati take primere. Kaj potem, ako ima postavno zastopstvo svete razloge, da se upira proti krivici in zatiranju? Mi menimo, da bode irski narod, spremljan s simpatijami od vseh pravoljubov, zadobil z Gladstonom veliko olajšav, da pa njegovi zastopniki ne bodo s prenapetimi terjatvami spodkopali prijazne si vlade.

V unanjo politiko, v politiko na novi Balkan stopil je Gladstone, prijatelj novega Balkana, sedaj, ko so stvari že blizu konca dozorele. Pregloboko

je bil sprednik Salisbury zaoral, da bi se Gladstone mogel poganjati za Grke proti „unspeakable Turk“. Jedino na konferenciji o dogovoru bolgarsko-turškem utegnil bi se uveljaviti nazor Gladstonov iz njegove balkanske teorije, da bi se ne jemalo toliko ozira na Turčijo. Toda menimo, da je mož tudi tukaj prišel prepozno.

Deželni zbor kranjski.

(XV. seja dne 16. januarja 1886.)

(Dalje.)

V specialni debati o tej zadevi nasvetuje poslanec Hren sledeče predloge:

- Deželnemu odboru se naroča, da se v imenu deželnega odbora obrne do pravosodnega ministerstva s prošnjo, da isto po državnih pravič-ništvi in s porabo pravnega sredstva priziva upliva na to, da sodnije postavijo od 4. maja 1885 tudi glede ciganov strogo uporabljajo, ter da pri vsaki obsodbi zaradi vlačugarstva v zmislu §§. 7. in 8. omenjene postave izrekajo, da se smejo cigani po dovršeni kazni izročiti deželnim prisilnim delavnicam, oziroma, da se oddajo v poboljševalnice.
- Vlada se vnovič naprosi, da konskribira vse po deželi se nahajajoče ciganske rodovine in posamezne cigane in dožene njih domovinstvo. Ti predlogi oziroma predlogi gospodarskega odseka se vsprejmo. Reši se potem dolga vrsta peti-cij, mej katerimi omenjamo prošnjo g. profesorja Hubad-a, da naj kupi dežela prirodniško zbirko znanega naravoslovca g. Šimena Robič-a, kateri pred-log se izroči deželnemu odboru v preudarek in ugodno rešitev, kar zbor odobri.

Poslanec vitez Gutmannsthal poroča v imenu gospodarskega odseka, o poročilu deželnega odbora o personalnem kreditu na deželi o prometu posojilnic na Kranjskem, kateri je l. 1884 iznašal 2.046.854 gld.

Poročilo se odobri in vsprejme se predlog, da se deželnemu odboru naroči, naj posojilnice podpira in posebno pospešuje ustanovljenje novih posojilnic, v krajih, kjer bi se pokazala istih potreba in korist. Dalje naj nabira deželni odbor o delovanji in gospodarstvu v deželi že obstoječih posojilnic zane-sljive izkaze in naj o istih poroča deželnemu zboru v letnem poročilu.

LISTEK.

Ivan Zbogar.

Zgodovinski roman.

(Spisal Charles Nodier, poslovenil Jos. Kržišnik.)

IX.

(Dalje.)

Tonici se je pričelo jasni, kaj je uzrok mrkle žalosti Lotarjeve. Čutila je, kako mora ta nesrečnik, ne imejoč najslajšega daru božje milosti, sreče, znati in ljubiti Boga, in vržen na zemljo, kakor potnik brez cilja, hoditi nestrpljivo po tej cesti in hrepeneti po trenotji, da bi jo ostavil na veke. Tudi se je zdela, da je sam na sveti, ker ni govoril nikoli o svojih roditeljih. Če bi bil poznal mater, brez dvojbe bi jo bil kedaj spomnil. Za človeka, katerega ne veže nikako čustvo, mora biti grozna ta neizmerna praznina, v katero mu je utopljena duša, in Tonica, ne pomislivša še nikoli, da bi se moglo pogrezniti kako bitje v to skrajno bedo in osamljenost, zgrajala se je, razmatrajoč ju. Po-sebno je razmišljala z velikim srčnim nepokojstvom

o onej Lotarjevej ideji, da je Bog nekatera bitja zavrgel ter ja že naprej namenil za ničevost, kar jih je unesrečevalo na tem sveti, uverjuje jih, da ne zaživo z nova na onem sveti. Premišljala je prvokrat o tej strahovitej ničavosti, o mrklej, o neizmernej grozi te večne ločitve; stavila se je v duhi na mesto nesrečnika, kateremu se zdi življenje ka-kor torišče, kder ljudje drug za drugim zamirajo ter padajo neozivnej smrti v naročje, in najblaže-nejša nagnenja samo kakor bežno mamilo dveh od praha storjenih src; predočevala si je prestrašenje soproga, pritiskajočega si na prsi ljubljeno soprogo, kedar se domisli, da ju bodo ločili v nekoliko letih, v nekoliko dneh vsi vek, in da ga vsako trenotje te naglo potekajoče sedanosti primiče bliže ničavej brezkončnej bodočnosti; in v tem bolestnem premišljevanji čutila je isto čustvo, kakeršno čuti sla-botno in ubogo dete, izgubivše se v širnem gozdi, katero se bolj in bolj zamota ter dojde naposled, ne mogoč razpoznati sled svojih stopinj ter vrnoti se na pravi pot, do trpke strmine kakega prepada.

Vsa utopljena v taka razmišljanja, kakor v mukovite sanje, dvigne se s svojega sedeža, dočim

gospa Albertova in Lotar molče zreta vanjo, ter se napoti v svojo sobo. Dospevšej vanjo, prepusti se nje srce, oproščeno vsake zvanje ovire, do cela težečim jo tužnim čutilom ter uživa svobodo trpenja z nekako naslodo. Dotle so imele strasti zelo malo oblast nanjo in celo ljubezen do Lotarja, katero je gospa Albertova rada gledala, razvijajočo se v nje notranjosti, ni obujala onih viharjev, kateri spremljajo silna in mogočna čustva, kateri množe duševno delovanje ter dvigajo vsakeršne zmožnosti do najvišje stopinje. Uvidela je, da ljubi Lotarja in to uverjenje, polno slasti in udanosti, ni nikakor vzmanjševalo nje sreče. Toda misel o uničenji ali zavrženji, uničenji Lotarja razveže v nje srei najburnejša ču-tila ter je napoji z nemirom in grozo.

— Kaj! vsklikne, po tem toliko brzo pro-teklem življenji... nič! nič zanj! in on sam tako govori! in on sam nam preti, da ga ne bomo nikedar več videli gori, kder se bodo ljudje sešli ter se nikoli več ne razstali!

Ničavost! kaj pač je prav za prav ničavost, in kaj je prav za prav večnost, če ni namenjena i Lotarju?

Poslanec Kersnik poroča v imenu finančnega odseka o dovoljenji deželnega doneska 50.000 gld. za gradnjo lokalne železnice iz Ljubljane v Kamnik. (Dotične nasvete smo že priobčili.)

Prvi pri glavni razpravi poprime poslanec prof. Šuklje besedo rekoč:

Slavni zbor! Nihče ne mora zameriti zastopniku dolenjskih pokrajin, ako se le težko, le s prav tehtnimi pomisleki in pridržki pridruži nasvetu finančnega odseka. Uvaževati mora, da se po tem nasvetu zahteva deželni donesek 50.000 gold. za progo, katera je komaj 22 km. dolga. Tudi tega mu ne gre prezirati, da so vsi kraji, katerih se bodo tikala nameravana lokalna železnica, itak po jako dobrih, skoro popolnem ravnih cestah zvezani med seboj in z Ljubljanskim mestom. Smelo trdim, da Dolenjec v svoji prirojeni skromnosti in ponižnosti se niti ne bi upal, glasno terjati železnično zvezo z drugim svetom, da bi mesto svojih strmin in klancev razpolagal s takimi občili, kakor jih že sedaj uživajo, kraji med Kamnikom in Ljubljano, saj govoré številke dovolj jasno! Leta 1884 bilo je cestnemu okraju Kamniškemu, kateri glede imovitosti sigurno daleč presega vsak okraj na Dolenjskem, za okrajni cestni zaklad plačati le 6%, priklad in troški znašali so skupaj 2041 gold. 44½ kr., — dočim so bili cestni okraji Krški, Žuženperški in Črnomaljski obremenjeni s 15%, okraj Ribniški celo z 20%, cestno priklado in je okraj Črnomaljski sam tekom jednega leta za svoje okrajne ceste potrosil 11501 gld. 83 kr., tedaj petkrat toliko nego oni, kateremu je v prvi vrsti sedaj namenjena dobrota nameravane in od dežele podpirane železnične zgradbe. Nečem se postavljati na tesnosrčno lokalno stališče, nečem zavidati Kamničanom njihove pridobitve, ali dolžen sem svojim volilcem, da vsaj v neki obliki izjavim svoje pogoje in pridržke, predno dovolim onih 50.000 gld., katerih finančni odsek nasvetuje za prevzete glavinskih — ne predstvenih delnic Kamniške lokalne železnice.

Glasoval bodem namreč za predlog, kojega danes zastopa prijatelj moj, poslanec Kersnik, zlasti iz tega razloga, ker se mi pripravljenost vlade, podpirati to zgradbo z doneskom 200.000 gold., prvo znamenje vidi, iz katerega se dá sklepati, da bode centralna vlada odslej nekako bolj obzirno postopala nasproti hrepenenju naše dežele po novih železničnih zvezah.

Doslej so Dunajske vlade, zaporedoma jedna za drugo brez razločka politične barve, ravnale z deželo Kranjsko in njenimi komunikacijami kakor trdosrčna mačeha z milovanja vredno pastenko. Prehodna dežela smo, na našem ozemlju križata se dve veliki svetovni progí, jedna, ki iz nemškega morja drži proti Adriji, druga, katera zapadni kontinent evropejski veže z balkanskim poluotokom in s pristaniščem solunskim, o katerem se vsaj meni dozdeva, da je „emporij bodočnosti“ in da bode kmalu v trgovinskem oziru ravno tako nadkriloval Carigrad, kakor Marseille nadkriljuje že dandanes nekdanje trgovinske republike italijanske. Lega naša je svetovne važnosti, a poleg tega treba pomisliti, da je priroda z raznimi drugimi prednostmi obdarovala naše ozemlje, da imamo vodnih sil na iz-

bero, lesa v izobilji, premoga, železa in drugih koristnih kopanin, ne glede na to, da mej Karavan-kami in Kolpo prebiva narod, tako odličen po svoji ročni spretnosti, tako ustvarjen za vsako obrt, da moramo le nebržnosti dosedanjih vlad in zanemarjenju naših komunikacij pripisovati, ako kranjska dežela do današnjega dne pogreša količkaj znamenite obrtnosti. Mnogo se je grešilo z nami, za to se mi vidi pripravljenost visoke vlade, zgradbi Kamniške lokalne železnice priskočiti z doneskom 200.000 gld., kot prvo znamenje, da se bode vendar le tudi na Dunaji jedenkrat opustila ona kvarna pasivnost, s kojo so se dosihmal prezirale najbolj opravčene naše želje v vprašanih železnične in prometne politike. Jaz argumentujem tako: Za Kamniško progo, ki ima vendar le lokalni pomen za Kamniško mesto in za jeden del Kamniškega okraja, dovolila je vlada 200.000 gld. za prevzete glavinskih delnic. Tem bolj mora biti pripravljena, da nam vendar jedenkrat omogoči dolenjsko železnico, o kateri je očitno, da je znamenita ne le za vso deželo našo, temveč ob jednem za monarhijo in za svetovni promet. In le v tej trdni nadi, ker zmatram drž. zakon z dne 1. maja 1885 (št. 67) in v njem izraženo koncesijo za Kamniško železnico kot simptom, da se je sploh začela tajati ledena skorja, da eksistujemo vendar tudi mi na Kranjskem, kadar se na državne troške ali z državnimi podporami zidajo železnice, in ker trdno pričakujem vladno predlogo za dolenjsko železnico, dal sem slovo svojim utemeljenim pomislekom in glasoval bodem za donesek, kojega nasvetuje predlog finančnega odseka, izražen v prilogi 75.

In še drug motiv uplival je na me. Vidite, slavna gospoda, ko smo bili voljeni na Dolenjskem l. 1883 v deželni in, nekateri izmed nas, l. 1885 v državni zbor, obetali smo svečano svojim volilcem, da se bodemo potezali za njih gmohte koristi, da se bodemo trudili za zboljšanje njih materialnega položaja. Čisto naravno, gospoda moja. To ni bil volilen manevar dvojilive moralčne vrednosti, temveč vsak izmed nas moral je biti do duše uverjen, da smo Dolenjci tudi od strani deželnega zastopa doslej bili v stran potisnjeni, zanemarjeni v marsikaterem oziru. In sedaj, gospoda moja, kaj se sedaj zahteva od nas? Da prav veliko investicijo tega dež. zbora hladnokrvno žrtvujemo jednemu samemu gorenjskemu okraju! Ne bodem ugovarjal, opetno izrekam, da takih vprašanj ne presojam z lokalnega, temveč z deželnega in narodnega stališča. Ali če bodo fin. odseka predlog danes vsprejet, vsprejet tudi z glasovi dolenjskih poslancev, potem gospoda moja, pozivljam Vas, ozirajte se tudi na naše bedno stanje, na želje in težnje Dolenjske ter priskočite na pomoč dolenjskim svojim rojakom. Povoda bodete imeli v izobilji; pri ustanovitvi dolenjske vinarske šole in pri njeni dotaciji, pri naši železnici in pri uravnavi naših vodá, ravno tako pa tudi pri novem zakonu o cestah in njih kategorizaciji pokazalo se bode, ali smo pravo ukrenili dolenjski poslanci, glasujoč za to, da dežela z doneskom 50.000 gld. podpira Kamniško lokalno železnico.

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. februvarja.

V ogerskem državnem zboru se sedaj vrši specialna budgetna debata. Pri posvetovanji o budgetu ministerstva za uk in bogočastje začela se je cela narodnostna debata. Povod temu je dal Kindski poslanec, vladi prijazen Srb Saboljevič, ki je v dolgem govoru hvalil vitežke Madjarje in izrekel nado, da se bodo poslednji ozirali na narodne in cerkvene pravice ogerskih Srbov. Potem je o tej stvari govorilo več Madjarjev, mej njimi tudi Tisza. Vsi so sicer na videz kazali prijateljstvo do Srbov, a poudarjali, da madjarska narodnost mora dajati značaj ogerski državi. Ti govori so pokazali, da Srbi ne bodo na Ogerskem nič dosegli, če tudi podpirajo vlado. Glavni smoter Madjarjev je in ostane pomadjariti vse nemadjarske narodnosti.

Vnanje države.

Kakor je že znano, so se mirovna pogajanja mej Srbijo in Bolgarijo nekoliko zavlekla, ker Madjid paša ni imel dostojnega pooblast. la, ampak samo nek telegram od velicega vezirja. Predvčerajšnja seja konference tedaj ni mogla nič bistvenega sklepati. Danes se pa nekda mirovna pogajanja v istni začno, kajti Madjid paša se nadeja, da bode že dobil svoje pooblastilo. Prva seja bila je zategadelj pomenljiva, da je turški odposlanec posebno toplo poudarjal nado, da se ustanove dobre razmere mej balkanskimi državami. Kakor nekateri sklepajo, cikal je s tem na osnovo balkanske zveze. Ta stvar sedaj ni brez pomena, ko je Gladstone, ki je posebno unet za tako zvezo, prišel zopet na krmilo. Dosta upanja se ve da ni, da bi do take zveze prišlo, kajti nasprotja mej balkanskimi državami so prevelika, da bi se dala kar tako poravnati. Pa tudi Rusija bi pri sedanjih razmerah ne marala za tako zvezo, ki bi le pomanjšala njen upliv na Balkanu, zlasti ko se je pokazalo, da je niti Bolgari niti Srbi ne kažejo hvaležnosti. Da jej je osvobodila. Sicer bi pa balkanska zveza za razvoj balkanskih narodnostij ne bila posebno koristna, ako bi se jej pridružila tudi Turčija, kajti ohranila bi le za dalj časa turško barbarstvo v Evropi.

Kakor časniki pišejo, si bode Rusija na konferenci posebno prizadevala, da o labi **turško-bolgarski** dogovor. Druge vevlasti se pa nekda vse strinjajo z določbami tega dogovora in ne bode dopustile nobenih bistvenih prememb. V družih zadevah se bodo pa vevlasti, kolikor se da, ozirale na želje Rusije. Ko bi Rusija zahtevala, da se uvede reforme v Armeniji, bodo vevlasti priporočale Turčiji, da naj se ozira na ruske želje.

Bolgarija se tudi pripravlja za boj. Po vsej Bolgariji in Vzhodni Rumeliji se pridno vzbujajo vojniki. Nabralo se bode pa tudi mnogo vojaških novincev. Vzhodnorumelijska vojska se hitro preustroja. — Upravna sodišča v Vzhodni Rumeliji so se odpravila, ker mnogo stanejo in ker Bolgarija nema podobnih uradov.

Ruski poslanik je **srbskej** vladi izročil noto, da se mirovna pogajanja ne smejo dotikati nobene določbe Berolinske pogodbe. To je spravilo srbsko vlado v veliko zadrego, ker nekda druge vlasti mislijo isto zahtevati. Sedaj se je tedaj približal čas, da se Srbi odločijo za mir ali pa za vojno, katera pa njim ne obeta nikakih vspehov. Belgrajske vladne kroge je jako potrla vest, da vse vevlasti razen Rusije odobravajo turško-bolgarsko sporazumljenje. V Belemgradu so se vedno nadejali, da Avstrija ne bode dovolila zjedinjenja Bolgarov, dokler Srbija ne dobi kakih kompenzacij. Avstrijski upliv v Belemgradu se manjša, ruski pa narašča. Pomenljivo je, da tudi Nemčija deluje za Ristića. Govori se, da kralj Milan odpotuje na Dunaj, da zve natančno, če

Izkušaje razbistriti si te misli, približa se nehoté in nevedé svetemu razpelu, in nje roka se opre ob križ. Potrta dvigne oči ter pade na kolena:

— Moj Bog! moj Bog! vsklikne, ti, kateri gospoduješ prostoru in večnosti, ti, kateri vse moreš in toliko ljubiš, nisi li ničesar storil za Lotarja?

Govoreč te besede, Tonica čuti, da omahuje; toda z nova jo osvesti prijemša ter opirajoča jo roka, roka gospe Albertove, ostavivše Lotarja, da je prišla za njo, boječa se, da bi bila bolna.

— Upokoji se, uboga Tonica, deje jej gospa Albertova, tvoji dedi so dali vshodu knezov, tvoja imovina se šteje po milijonih. Soproga Lotarjeva bodeš, naj bi bil tudi kraljev sin.

— Kaj pomaga, odgovori Tonica vzmočena, kaj pomaga, če on ne vskrse (od mrtvih vstane).

Gospa Albertova, ne mogoč umeti zmisel teh besed, zamaje bolesto z glavo kakor človek, utrujoč se proti svoji volji v brezupnem uverjenji, katerega se je branil dolgo časa a brez uspeha...

— Nesrečno dete! pravi stiskaje jo v naročje in rosé jo s svojimi solzami, koliko žalostiš svojo sestro! Oh! če ti je nebo namenilo to nesrečo, da bi jaz vsaj prej umrla ter je ne doživela!

X.

Prevaran si, ne da bi bil igral; ostaje ti še želja, a mamila so prošla. Domisljija je bogata, bujna in čarovita, a življenje bedno, suho in pusto. Srce ti je več ali menj prazno, in ne uživši ničesar, naveličan si vsega.

Chateaubriand.

Lotarjeva zaupljivost je postala Tonici prava potreba. Ljubila ga je že živo, predno si je priznala da ga ljubi, in nadeja, da z nova obudi v njegovem srci vero, navdihovala jo je s prenežno gorečnostjo. Nič menj dragocena ni bila za gospo Albertovo; vznemirjala se je bolj in bolj ob usodi svoje sestre, mlade deklice brez opore, stopajoče mej beli svet s slabotno organizacijo, omahljivim zdravjem in silnim nagnenjem, da so se je bolesto dotikali vsi močnejši utisi, da bi jej zagotovila trdno srečo ni videla druge možnosti razven, da jo navede, da si poišče, kamor bi jo krepka in silna ljubezen nagibala, čuvajočega varstva proti mrzlosti življenja. Zdelo se jej je zelo koristno, da se pridruži uže zgodaj v podpiranje nje, malo da ne materinske navezanosti do svoje sestre še nežnejše in še previdnejše čuvstvo, takšno, kakeršno je vdihol Tonici

brez dvojbe Lotar, če prav je bilo čudno in nerazložno, da se je mudil javiti, kar je bilo vsakemu posamičniku očevidno, da čuvstvuje. Dalo bi se misliti, da si je vstvaril v vzvišenejšem sveti kak čudovito sovršen idejal, da ga Toničina podoba in značaj le nanj spomina ter da le zato upira nanjo svoje poglede s toliko živo in nežno pozorljivostjo, ker mu nje črte obujajo sliko onega, ne na zemlji bivajočega bitja. Ta okolnost je vzrževala v njih občevanji nekako mučno skrivnost, katera je bila nadležna vsem, a katero je mogel razjasniti le čas. Tonico je sploh dovolj osrečevalo prijateljstvo takega človeka, kakeršen je bil Lotar; nje boječa in nezaupljiva duša, dobro poznavajoča drugo srečo, ne bi se bila drznola, zeleti si je. Nje življenje je krasilo uverjenje, da zanima življenje Lotarjevo ter da upliva na misli tega naobraženega moža, kakor morda še nijeden drug človek ne. Kar se dostaje Lotarja, temnelo mu je mračno mislijo bolj in bolj in temnilo mu je je posebno ono, kar se je zdelo pripravno, da bi je razkadilo. Stiskaje roko gospe Albertove in upiraje svoje oči na sladki smehljaj Toničin, govoril je često, z vzdihljajem se boreč, o svojem odhodu in trepalnice so mu orosile solzé.

(Dalje prih.)

ima Srbija še kake pomoči pričakovati od Avstrije. Ako ne, bode se v Belemgradu dosti premenilo. Sedanja ministerstvo bode naredilo družemu prostor, katero bode prijaznejše Rusiji.

Upanje, da **Grki** ne bodo rušili miru na Balkanu, se je nekoliko povečalo. V Atenah so se dosedaj vedno nadejali, da bode Gladstone podpiral njih težnje. Po novejših poročilih iz Londona, je pa Gladstone svetoval grškemu poslaniku, da naj se Grška uda željam Evrope. Grški poslanik sicer ni izjavil, da se bodo Grki udali, ampak trdil je da bi to bil gospodarski pogin njih države, vendar sedaj ni verjetno, da bi Grki začeli boj. Da bi zmagali, si skoro v Atenah misli ne morejo, ker bodo Bolgari pomagali Turčiji, ako bi pa bili tepeni, pa sedaj vidijo, da se ne bi nobena vlast zanje potegnila.

Ruski listi se nadejajo, da bode strogo postopanje Prusov proti Poljakom imelo te dobre nasledke, da bodo poslednji spoznali, da se jim v Rusiji še vedno bolje godi, kakor kje drugje. Jedino popolno sporazumljenje z Rusi, more jih obvarovati daljših nevspehov.

Kakor se brzojavlja iz Novega Yorka, je 21. senatorjev in članov kongresa v odprtih pismih izjavilo upanje, da bode nova **angleška** vlada dala Irske resno avtonomijo po vzgledu razmerja med posamičnimi državami ameriškimi in centralno vlado. — Angleški parlament odložil je svoje zborovanje do 18. t. m., ker bodo tačas nove volitve v onih okrajih, kjer so bili voljeni novi ministri.

Dopisi.

Iz Braslovč 6. februarja. [Izv. dop.] Preteklo nedeljo dne 31. januarja bil je v Braslovčah pri Vrankoviču pogovor o ustanovitvi podružnice sv. Cirila in Metoda. Sklenilo se je, da se podružnica ustanovi in dotična prošnja na slavno ministerstvo odpošlje. Udov oglasilo se je nad sedemdeset, med temi 8 ustanovnikov in sicer gg. Radoslav Bohinec, dekan; Radoslav Hribnik, kaplan; Anton Vovšek, usnjari; Anton Plaskan, trgovec; gospod. Ana Cene, vsi iz Braslovč, nadalje Josip Lipold, veleposestnik, Anton Goričar, c. kr. poštar iz Mozirja in Ivan Gabršek, okr. tajnik z Vranskega. Gosp. Ivan Prislan iz Braslovč daroval je novemu društvu prav lepo podobo sv. Cirila in Metoda. V osnovalni odbor bili so sledeči gospodje voljeni: Radoslav Bohinec, predsednikom; Josip Lipold, namestnikom; Radoslav Hribnik, tajnikom; Franjo Rojnik, namestnikom; Ivan Vrankovič, blagajnikom in Franjo Prislan, namestnikom.

Tako se bode ustanovila v Braslovčah vsaj „Podružnica sv. Cirila in Metoda“, kar je tudi nekaj; torej kličemo: Vivat, floreat, erescat!

Iz Črnomlja 3. februarja. [Izv. dop.] Po dolgem molku, po dolgem prestanku oživila so se zopet naša srca dne 2. svečana praznujoč spomin prvega slovenskega pesnika „Valentina Vodnika“.

Take veselice, take elegance, tako odličnega občinstva že dolgo časa ni bilo vkupe. Dvorana „Narodne čitalnice“ bila je okusno ozaljšana, z narodnimi trakovi preprežene so bile slike in na čelu v sobani visela je podoba našega slavljenca, katero so zelo uzorno naše vrle narodne gospodičine okrasile. In pa ta godba! Šestorica vojaške godbe 96. pešpolka baron Ramberg iz Karlovca igrala je tako izvrstno, da smemo baš hvaležni biti izvrstnemu kapelniku za tako umetno izurjenost.

Ne vemo, koga bi bolj hvalno omenjali ali gosli, klarinet ali bas; vse je bilo tako harmonično spojeno, tako umestno izvajano, da smo v istini prisiljeni javno izreči zahvalo gosp. polkovniku omenjenega polka. Do rane ure ostalo je društvo v vselem krogu in mi le želimo, da bi nam častiti odbor Narodne čitalnice kmalu zopet priredil kako prijetno urico.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Državni pravnik v Trstu g. Mihael Urbančič imenovan je državnim nadpravnikom.

— (Občina Bled) imenovala je državnega poslanca kneza Ernesta Windischgrätza svojim častnim občanom.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 9. dan februarja 1886. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo a) o udeležbi Ljubljanske mestne občine pri gradnji obrežnih zidov projektovanih po načrtu za osušenje Ljublj. barja; b) o pozivu društva „Donau-Verein“, glede udeleževanja pri II. mejnarodnem kongresu za pospeševanje trgovskega brodarstva na rekah in kanalih. III. Policijskega

odseka poročilo, a) o mestnega magistrata nasvetu, da bi se mestni redarstveni straži odmerila nagrada za izredno službovanje; b) o prizivu zaradi plačila pasjega davka; c) o lekarniškimi računih glede zdravil za mestne uboge v II., III. in IV. kvartalu 1884. leta. Tajna seja.

— (Zabavni večer) pisateljskega podporne društva preteklo soboto bil je posebno živahen. Gosp. predsednik skrbel je bil za berilo, za petje in godbo. Gosp. E. Lah nadaljeval je svoj sestavek o krajevnih imenih na Kranjskem, gosp. Kučera, novi učitelj „Glasbene Matice“, sviral je na gosli s spremljevanjem glasovira par skladb. Pevci pa so nam naklonili nekoliko ubranih zborov in čveterospevov. Navzočnih bilo je okoli 40 članov.

— (Zabavna kronika.) Predpustno gibanje postaja čim dalje valoviteje. Od vseh strani prihajajo vabila, plesi, veselice in zabave vrste se dan za dnevom, vse prepeva, pleše in se raduje, kakor bi v burnem veseljem življenju hoteli pozabiti in utopiti vsakdanje sitnosti in nadloge. Za častnikarskega poročevalca so to mučni dnevi. Povsod naj bi bil in vsaki veselici posvetil naj bi vsaj nekoliko vrstic. Ker pa to ni lahko mogoče, in ker marsikatera veselica nema dejanske važnosti, baviti se nam je le z glavnimi. Med glavne spada pa slavnostna beseda s plesom, ki jo je včeraj priredila Šišenska Čitalnica v čast in spomin Valentinu Vodniku. Vodnikova beseda Šišenske Čitalnice je od nekdaj že na dobrem glasu in prostori Koslerjeve zimske pivarne so vsekdar pretesni. Tako je bilo tudi včeraj. Odbor Čitalnice je pa tudi izvrstno skrbel za zabavo. Prostori bili so z mnogimi zrcali, zelenjem, zastavami, Vodnikovim kipom itd. jako bogato in okusno okrašeni, spored mnogovrsten, kajti razen vojaške godbe nastopal je tudi slavnoznani Šišenski mešani zbor, kateri vsakokrat z veseljem poslušamo, govoril se je prolog, o katerem bi bili samo še to želeli, da bi bil nekoliko glasnejši, in predstavljala se je veseloigra v dveh dejanjih „Hišnik v zadregi“, pri kateri so si gg. Pogačnik, Vrhovec, Slavko, Milavec in Rus stekli mnogo pohvale in ploska. Po končanem sporedu bil je prav eleganten ples, pri katerem je g. Juvančič kot aranžer četvorke zopet jedenkrat pokazal izredno svojo spretnost. — Včeraj imelo je tudi delavsko izobraževalno društvo v čitalnični restavraciji delavski plesni venček. Tudi tu so bili prostori vsi polni, plesalo se je jako marljivo in vztrajno, vsa veselica imela je prav prijeten značaj, lepo občinstvo, brdke in tudi elegantne plesalke. — V soboto bil je v Schreinerjevi pivarni plesni venček strojnih in kjučarskih pomočnikov. Kakor čujemo so es tudi ondu prav dobro imeli in je bilo vse prav okusno prirejeno.

— (Kranjsko veteransko korno društvo) ima svojo veselico v prostorih čitalnične restavracije dne 21. t. m. zvečer Svirala bode godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17.

— (Zgodnjo spomlad) prorokujejo nam vremenski proroki Ljubljanski, ker so se škinkovci že začeli oglašati. Veselilo nas bode, ako so dobro pogodili, sicer pa porečemo s Preširnom: „Vsi pojte rakom žvižgat, — — — vremena vi proroki!“

— (Ogenj.) Včeraj zjutraj ob 1/3 uri go-relo je v Črni vasi št. 17 pri posestniku Petru Škafarji. Požar upepelil je kozolec in hlev, škode nad 800 gld. Sosedje so hitro pritegnili in tako obvarovali, da ogenj ni napravil večje škode. Zavarovan je bil Škafar pri Graškem društvu za 550 gld. Žajgal je baje nek potepuh, mlad dečak, ki je po dnevu v vasi beračil. Ognja čuvaj na gradu zaradi megle ni mogel razločiti, zato je ga tudi s strelom ni naznanil.

— (V deželni bolnišnici) pokral je neznan tat vsem hlapcem obleko in obutev, ter jim v zameno pustil svoje blatne in zelo podkovane škornje. Tat ali tatovi, ker jih je najbrže bilo več, prilezel je čez zid na vrt in potem na hlev, kjer je bila obleka shranjena.

— (Zoper škode po hudournikih na Gorenjskem) sklenil je deželni zbor sledeči zakon: §. 1. Zagradba in poprava potoka Trebiža pri Radečah se pod pridržkom, da državni izboljševalni zaklad v zmislu §. 6. št. 1. državnega zakona z dne 30. julija 1884 (drž. zak. št. 116.) pripomore s petdesetimi odstotki na 16.000 proračunjene potreščine, tedaj s prispevkom 8000 gld., razglasi za podjetje, ki se vrši iz deželnih novcev,

za katero se ne bodo pobirali doneski drugih udeležencev. Vender se ob enem predpolaga, da v kolikor se bode pri zagradbi in popravi tega potoka potrebovala skupna lastnina udeležencev, morajo taisto udeleženci v ta namen brez povračila dati na razpolaganje. §. 2. Natančnejša določila o tem, kako je izvršiti podjetje, o času in vodstvu gradnje, o nakazu v izplačilo prispevkov iz izboljševalnega zaklada in iz deželnih novcev in ob upli-vanju vlade na ték podjetja so pridržana posebnemu dogovoru, katerega vlada sklene z deželnim odborom. §. 3. Ako bi troški zagradbenih in popravni del ne dosegli na 16.000 gld. proračunjenega zneska, tedaj je državnega izboljševalnega zaklada, kakor tudi deželne prispevke, primerno nastopivši pribra-nitvi, enakomerno omejiti, oziroma kažoč se že uplačani prebitek povrniti. §. 4. Za vzdrževanje vse zagradbene in popravne stavbe je po izvršeni gradnji iz posestnikov tistih posestev in naprav, katere varuje stavba, po upravnem poti osnovati vódnó zadrugo ter uravnati prispevno dolžnost zadrugi-kov po §. 42. deželnega zakona z dne 15. maja 1872 (dež. zak. št. 16.).

— (Akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji) napravi v sredo dne 10. t. m. povodom slavnostne promocije sub specialibus auspiciis imperatoris svojega člana gosp. dr. Mat. Murka zabaven večer. K udeležbi vabi uljudno odbor. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: Restaurant Robitschek I., Wipplingerstrasse 47 in Schottenring 14.

— (Vabilo) na bal Novomeščanske garde, kateri se bode vršil v soboto dne 13. februarja t. l. v prostorih „Narodne čitalnice“. — Začetek ob 8. uri zvečer. — Ustopnina za pojedince 1 gld. Dame imajo prosti ustop. — Čisti dobiček namenjen je za nakup godbenih instrumentov. — Glede tega, da je dohodek namenjen zavodu, za katerega se zanima vse občanstvo, želeli je obilne udeležitve. Odbor.

— (Vabilo) k plesni veselici, katero priredijo Postojnski fantje v prestorih „k ogerski kroni“ dne 14. svečana 1886. Začetek ob 8. uri zvečer. Ustopnina 1 gld. za gospode. Čisti dohodek je namenjen „Postojnskemu godbenemu društvu“.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Miramar 8. februarja. Cesarica včeraj zjutraj semkaj dospela.

Sofija 8. februarja. Včeraj bil je povodom združenja „tedeum“, pri katerem je bil prisoten knez z ministri. Potem je bila „revue“ vojakov, katerim je knez združenje naznanil.

Carigrad 8. februarja. V soglasnih izjavah veleposlanikov priporoča se turški vladi glede mirovnihi pogajanji v Bukureštu: Berolinska pogodba se mora absolutno spoštovati. Vsaka misel o vojnej odškodnini Bolgarskej na korist naj se opusti. Rumelijskega vprašanja ni smeti dotakniti se. Zastopnikom vlasti v Bukureštu naj se o pogajanji sproti poroča.

London 7. februarja. S ozirom na razpisane nove volitve odložilo se je zborovanje dolenje zbornice do 18. februarja.

Razne vesti.

* (Na medicinski fakulteti v Parizu) bile so minulo leto med 4000 slušatelji 103 ženske. Jedna bila je Turkinja, 3 Avstrijanke, 8 Francozinje in 76 Rusinje. Po izjavi dekana Beclara se Rusinje jako dobro učé, četudi navadno prihajajo na fakulteto z manjšim znanjem, nego li Francozinje.

* (Najvišji stavba) na svetu je ravno dovršeni spomenik Washingtona v Filadelfiji, ki ima podobo obeliska in je 160 metrov visok. Zvonike v Kolonji torej odmeri za 9 metrov.

* (Starost ptičev.) Najvišjo starost med tiči doživi labud. Trdi se, da živi celih 500 let. Knauer pripoveduje o sokolu, ki je bil 162 let star. Jastrebi in orli žive tudi jako dolgo. Leta 1819 poginil je na Dunaji orel, katerega so ujeli že odraslega leta 1715, bil je tedaj 104 leta jetnik. Beloglavi orel, katerega so bili vjeli 1706 leta, poginil je v Schönbrunnu 1824. leta. Bil je tedaj zaprt 118 let. Papige, popolnem dorasle vjete, živele so še v kletkah nad 100 let. Pomorski in močvirski ptiči učakajo starost več človeških generacij. Tudi kukovica in gosi dolgo žive. V nekem kraju slišali so kukavico, ki je bila znana po svojem zamolklem glasu, v bližnjem grmovju peti celih 32 let zaporedoma. Tudi krokarji žive nad sto let. Srake žive zaprte 20 do 25 let, fazan 15 let, golobje 10 let, mali tiči pevci 8 do 18 let. Slavec živi zaprt k večjemu 10, kos pa 15 let. Kanarčki učakajo 12 do 15 let, divji na Kanarskih otokih žive mnogo dalje.

Deputacija, o kateri je „Slov. Narod“ poročal, da pojde na Dunaj potožit, kako vsled vožnjih tarifov nazadnje lesna trgovina na Kranjskem, Štajerskem in Koroškem, opravila je sedaj svoje poslanstvo ter se vrnila včeraj domov. V deputaciji so zastopali Kranjsko: gg. trg. zbornice svetnika Fran Hren in Karel Luckmann iz Ljubljane, Štajersko gg. Pfrimer iz Maribora, Waland iz Konjic in Zamolo iz Poličan, Koroško gosp. Wiit iz Beljaka.

Zadnja leta se naša lesna trgovina po imenovanih kronovinah neprestano bliža velikej nevarnosti, če ne svojemu poginu. Cena je lesu v kratkem času padla za 30 odstotkov, na tržiščih v Trstu in na Reki se je pokazala konkurencija, v kateri mora naš les podleči nasproti boljšim in cenejšim kvalitétam iz drugih dežel. Dokler ni bilo te konkurencije, naše trgovine z lesom neso toliko obteževali visoki vožnji tarifi južne železnice, ker naši trgovci so po teh okolnostih uravnavali prodalne cene in kupci v Trstu, na Reki in v Italiji so se jim morali udajati, če so les hoteli imeti. Toda prišel je čas, ko je tržišča, katere je poprej oskrboval trgovec od Save in Drave, preplul tuji les, prihajajoč visoko doli od severa, iz Galicije. Navstala je konkurencija, v kateri se je naš les videl slabši, a nič cenejši, kakor tuji, ki je pa zato bil lepši. Našim trgovcem se je tedaj bilo umikati s svojimi cenami, še danes se umikajo, tem bolj v to siljeui, čim večji je natesek vnanjega osobito gališkega lesa. Ali to umikanje ima svoj „bisher und nicht weiter“, ono privede konečno, če le predolgo traja, do tega, da se je s tržišča sploh umakniti treba. Ako se to zgodi, imajo v prvi vrsti škodo trgovci, ki tako pridejo ob svoj „dobiček“, ob svoje eksistencije v drugi pa vsa dežela, katere les nobene cene nema, ali pa le tolikšno, da se niti ne izplača, prirejati ga za trgovstvo. Za Kranjsko, Koroško in Štajersko bi napočili hudi časi, ako bi se konkurencija za les tudi v bodoče še tako razvijala, kakor se zadnji čas. Kakšna večja trgovina nam potem še preostane, kaj nam potem „mrtvo morje“ ob Trstu in Reki?

Sedanje stanje naše lesne trgovine je torej vsega premisleka vredno, ne le za trgovce, nego za ves narod. Opazujočim je bilo takoj jasno, kaj se je vis žalostnemu nazadovanju v lesni trgovini Sje se je sleharnemu moralo uriniti vprašanje: Kako je to mogoče, da ima vnanji les, prihajajoč iz Galicije, v Trstu isto ceno, kakor les, ki se je naložil v Mariboru ali v Borovnici? Ako se našemu producentu vidi „greh“, sekati drevje po takej ceni, kamo so prišli producentje v Galiciji? Ti se morajo upravitelj „Bog plati“ znebljevati gozdov, po tem soditi, da je njihov les z isto ceno v Trstu, kakor naš, navzlic veliki daljavi in stroškom, ki bi jih prevoz imel v navadnih, normalnih okolnostih. Da pa v resnici neso normalne razmere, moralo se je slutiti, predno se je to za istino vedelo. Za les iz Galicije se je ustvarilo nekaj anormalnega; trgovska firma Morpurgo e Parente v Trstu za dovažanje svojega lesa iz Selzthala itd. ne plača toliko, da bi bilo imena vredno za takšno daljavo. V teh in takih pogodbah je iskati razloga, da more vnanji les oddaljeni les konkurirati z našim blagom, katero je prav pred pragom Tržaškega mesta. Tarifi južne železnice so zategadelj tako visoki za naš les, ker so za konkurenčni les tako nizki. Zavoljo tega južna železnica uničuje lesno trgovino in tako lep del blagostanja kranjske, koroške in štajerske dežele.

Da bi se tedaj razmere v kratkem predrugečile v prid domači trgovini, to željo je prišla naglašati rečena deputacija. Bila je 1. dne t. m. pri trgovinskem vodji južne železnice g. Packenyji, 3. dne pri predsedniku državnih železnic, g. Čezdiku in 4. dne pri trgovinskem ministru gosp. Pinotu. Deputacija je poudarjala željo in potrebo. 1. Da bi se tarifi za prevažanje lesa iz Kranjske, Koroške in Štajerske v Trst, Reko in Italijo, zlasti v Trst primerno znižali. 2. Da bi se rečeni krogi ne spuščali več v pogodbe, kakor so se dosedaj n. pr. zastran Galicije in s firmo Morpurgo e Parente v Trstu bili pogodili. Odkrila je deputacija, da je vsled nizkih tarifov iz teh pogodb prišlo toliko lesa v Trst in Reko, da bližnje tri kronovine svojega lesa ne morejo prodati, ker trgovci rajši segajo po gališkem blagu, ki je lepše, širše in bolj po ceni, da bode to pogin za našo lesno trgovino.

Kakšen uspeh so imela ta pota, se tačas ne da še povedati. Z znižanjem tarifov bode težko šlo, ker se južna železnica vedno sklicuje na svoje „slabe bilancije“. V tem oziru se tudi ni dajalo mnogo upanja. Pač pa se je utegnulo uvideti, da se je jako lahko miselno ravnalo, ko so se pogodbe sklepale z ozirom na jednostransko koristi. Objubilo se je, da do taci pogodb v bodoče več ne pride, in se sedanje ne obnovijo, kadar jim (blizu v 3 letih) čas poteče. Deputacija, ki je svojemu namenu veliko žrtvovala, dosegla je vsaj to obljubo. Ali še kaj več, utegnemo v kratkem zvedeti. Nikakor pa ni te važne stvari pustiti iz pogleda!

Migljaj uradništvu. V velikem delu sedeče življenje je največkrat vzrok boleznim na jetrah, zlatej žili, zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. Vsak dan ga razpošilja proti postnemu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov prepatat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (20—1)

Tujci:

7. februarja.

Pri **meniu**: Koblar, Grossman z Dunaja. — Hanisch iz Grada. — pl. Schiwit hofen z Gorice. — Kämmerer, Kaiser z Dunaja.

Pri **stolici**: Braumüller z Dunaja. — Klein iz Linca. — Lumpe, Schiller Reichman, Engel z Dunaja. — pl. Ducar iz Celja. — Dr. Pfeiffer iz Trsta.

Tržne cene v Ljubljani

dné 6 februarja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 50	Špeh povojen, kgr.	64
Rež,	5 36	Surovo maslo,	84
Ječmen,	4 39	Jajce, jedno,	3 5
Oves,	3 09	Mleko, liter,	8
Ajda,	4 06	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	5 06	Telečje	60
Koruz,	4 87	Svinjsko	50
Krompir,	3 67	Koštrunovo	35
Leča,	8	Pišanec	5
Grab,	8	Golob	18
Fazol,	8 5	Sen,	15
Maslo, kgr.	90	Slama,	15
Mast	72	Drva trda, 4 metr.	7 6
Špeh frišen,	54	„ mehka, „	5 50

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
6 febr.	7. zjutraj	734.33 mm.	-5.0° C	sl. svz.	obl.	0.70 mm.
	2. pop.	733.57 mm.	1.2° C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	732.61 mm.	-1.6° C	z. svz.	obl.	sneha.
7 febr.	7. zjutraj	733.10 mm.	-3.8° C	sl. vzh.	jas.	
	2. pop.	737.14 mm.	1.2° C	sl. vzh.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	743.86 mm.	-1.6° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura — 1.8° in — 1.4°, za 1.3° in 1.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 8. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	84 gld. 40	kr.
Srebrna renta	84	70
Zlata renta	113	—
5. marca renta	101	70
Akcije narodne banke	866	—
Kreditne akcije	299	75
London	126	45
Srebro.	—	—
Napol.	10	03
C. kr. cekini	5	94
Nemške marke	81	95
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1. 64	100 gld.	171
Ogrska zlata renta 4%	101	45
„ papirna renta 5%	13	60
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	114	—
Dunava r. g. srečke 5%	100 gld.	116
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabeline zapad. železnice	116	20
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	75
Kreditne srečke	100 gld.	177
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	112
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	206	—

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšla knjiga:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Slat nominis umbra. Ml. 8^{1/2}, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Posredovalec ženitve

se išče.

Ponudbe do 10. t. m. na upravništvo „Slovenskega Naroda“ pod B. 150. (76—3)

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporoča po nizke ceni
v elegantnej obliki.

vizitnice

„THE GRESHAM“, zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo:

Dunaj, Giselastrasse št. 1, v hiši društva.

Filijala za Ogersko:

Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva	frank. 87,284,430.—
Letni dohodki na premijah in obrestih dné 30. junija 1884	17,134,226 05
Izplačevne zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanka društva (1848) več kot	149,800,000.—
V slednji dvanajstmesecni poslovalni perijodi uložilo se je pri društvu za	63,992,275.—
ponudb, vsled česar znaša skupni znesek za obstanka društva na uloženi ponudbah več kot	1,324,770,129.55

Prospekte in druga razjasnila daje
Glavna agentura v Ljubljani, na Tržaški cesti št. 3, II. nadstropje pri Val. Zeschkotu. (315—10)

Razglas.

Opiraje se na §. 34 provizoričnega obč. reda za Ljubljansko mesto magistrat javno naznanja, da so imeniki volilcev za letošnji dopolnilni volitev mestnega zastopa

od 1. do 28. februarja letos

v magistratnem ekspeditu razpoloženi za splošno pregledovanje.

Ugovore zoper te imenike bodi si, da je kdo vanje upisan, ki nema volilne pravice, ali da je kdo izpuščen, ki ima volilno pravico, ali pa da kdo ni upisan v pravem razredu, uložiti je

do zadnjega februarja letos.

Ta razglas se hišnim posestnikom oznanja, da naj opomnijo svoje za volitev opravičene gostače.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dne 31. januarja 1886.

Župan: Grasselli.

Služba občinskega služabnika

je razpisana pri županstvu v Krškem. — Letna plača 180 gld., postranski zaslužek blizu 100 gld. in prosto stanovanje. (70—2)

Prošnje do konca februarja t. l. na županstvo v Krškem (Gurkfeld).

Trgovski pomočnik,

24 let star, kateri je že dalj časa v službi v neke večje prodajalnici mešanega blaga in deželni pridelkov, želi do dne 1. avgusta t. l. priti h kakaj vdovi kot poslovni vodja, trgovski pomočnik ali pa kam kot magaziniér. — Pisma pod R. 7 na upravništvo „Slovenskega Naroda“. (54—5)

Anchor parobrodna linija

iz Trsta v New-York naravnost.

Odhod v 1. in 15. dan vsakega meseca.

Veliki prvovrzdni parniki te svetovnoznane v Avstriji jedino koncesionirane linije vsprejemajo potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

Potniki naj se obrnejo na Gergolet & Pogliacco, glavne agente, Via de l' Arsenale šte. 2 v Trstu.

Dobivajo se tudi vožni listki za vsa mesta Zedinjenih držav po najnižjih cenah. (32—9)

Cvet zoper trganje

po dr. Maliču a 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih bolečine v križi ter živcih, otekline, orepke živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno zdravil, kar dokazuje na stoletno priznanj iz najreklimejših krogov.

Prodaja (646—5)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Velika partija 1 (788—132)
ostankov sukna
(po 3—4 metre, v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštne povzetji, ostanek po 5 gl.
Storch v Brnu.
Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.
Uzorci proti pošiljati marke za 10 kr.